

τὰ φύλλα ταῦτα, καὶ ἰδοὺ τώρα παρατηρεῖτε ἐντελώς ἡνεωγμένον τὸ ἄνθος.

Ενταῦθα παριστάνεται ἡ εἰκὼν ῥόδου ἐντελῶς ἡνεωγμένου. Πόσον ἰ μεγαλειότερον εἶναι ἀπὸ τὸν μικρὸν κάλυκα, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔγεινε καὶ πόσον διαφέρει ἀπ' αὐτόν. Πλῆθος φύλλων ἀναπτύσσονται ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐνίοτε ἡ διαφορὰ εἶναι πολὺ μεγαλειότερα ἐκείνης τὴν ὅποιαν βλέπετε ἐνταῦθα. Εἶδη τινὰ ῥόδων εἶναι πολὺ μεγαλειότερα καὶ ὁμοίως οἱ κάλυκες κατ' ἀρχὰς εἶναι μικρότατοι.

Ἡρώϊε, λέγομεν κοινῶς, αὐτὸ τὸ ῥόδον. Ἐμεγάλωσεν λέγομεν, χωρὶς νὰ συλλογίζωμεθα, τί τὸ ἔκαμε νὰ μεγαλώσῃ. Ἐμεγάλωσεν ἀπὸ κάτι τι. Κἀτι τι εἰσῆλθεν εἰς τὸν κάλυκα διὰ νὰ τὸ κάμῃ ῥόδον. Τί ἀρά γε εἰσῆλθεν εἰς τὸν κάλυκα; Πῶς εἰσῆλθεν ἐκεῖ; Θά σᾶς τὸ εἶπω.

Τὸ ῥόδον ᾗξῃσεν διὰ τοῦ ὕγρου τοῦ λεγεμένου χυμοῦ. Αὐτὸς ὁ χυμὸς διατηρεῖται ἐντὸς τοῦ κάλυκος ἐνὸς αὐξάνει καθ' ἐκάστην, καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον μεταβάλλεται εἰς ῥόδον. Δὲν ᾗξεύρημεν ὁμοίως πῶς αὐτὸς ὁ χυμὸς δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐν τοιοῦτον ὡραῖον κόκκινον ἄνθος. Οὔτε οἱ σοφώτατοι τῶν ἀνθρώπων δύνανται νὰ μᾶς εἰπῶσι τὸ τοιαῦτον. Ἀλλ' ὁ Θεὸς, ὅστις ἐδημιούργησε τὰ ἄνθη, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλα πράγμα, αὐτὸς μόνος καταλαμβάνει τοῦτο.

Ἀλλὰ θὰ μὲ ἐρωτήσητε, πῶς ὁ χυμὸς ἐμβαίνει εἰς τὸν κάλυκα; Ἰδέτε αὐτὸ τὸ λεπτὸν στελέχος τὸ ὅποιον κρατεῖ τὸ ῥόδον. Ὑπάρχουσι μικροὶ τινες σωλήνες εἰς τὸ στελέχος τοῦτο, καὶ οἱ αὐτῶν τῶν σωλήνων εἰσέρχεται ὁ χυμὸς. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ κάλυξ μεταβάλλεται εἰς ἄνθος, ὁ χυμὸς εἰσέρχεται διὰ τῶν σωλήνων τούτων εἰς τὸ στελέχος, ἀπαραλλάκτως ὅπως τὸ ὕδωρ εἰσέρχεται διὰ τῶν σωλήνων εἰς τὰς οἰκίας μας. Οἱ δὲ σωλήνες οὗτοι τοῦ στελέχους εἶναι μικρότατοι, καὶ ὄχι ὀλίγοι. Τόσον δὲ μικροὶ εἶναι, ὥστε δὲν δύνασθε νὰ τοὺς ἰδῆτε, εἶναι ὁμοίως ἀόρατα εὐρύχωροι, ὥστε διὰ μέσου αὐτῶν νὰ διέρχεται ὁ χυμὸς.

Ἐὰν ὁ χυμὸς ᾗθελαι σταματήσει νὰ διέρχεται δι' αὐτῶν τῶν σωλήνων καὶ νὰ ὄσῃ εἰς τὸν κάλυκα, δὲν ᾗθελε γίνεαι ῥόδον. Ἐὰν κόψετε ἓνα κάλυκα, θὰ ἰδῆτε ὅτι θὰ σταματήσῃ ἡ αὐξήσις του, καὶ ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ ῥόδον. Καὶ τοῦτο συμβαίνει διότι χυμὸς πλέον δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸν διὰ τῶν σωλήνων τοῦ στελέχους. Ἀπαραλλάκτως ὅπως δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν τινὰ ὕδωρ, ἐὰν οἱ σωλήνες καταστραφῶσιν ἐξωθεν.

Ὁ χυμὸς διὰ τοῦ ὁποῦν ἔγεινε τὸ ῥόδον, θὰ νομίζετε ὅτι εἶναι ὁμοίως μὲ τὸ ῥόδον κατὰ τὸ χρῶμα.

Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω. Δὲν εἶναι κόκκινος, ὡς εἶναι ὁ κολὸν νὰ τὸ ἐννοήσητε κόπτοντες τὸ στελέχος. Δὲν ἔχει γεῦσιν παντάπασιν ὅπως τὰ φύλλα τοῦ ἄνθους.

Δὲν εἶναι τόσον θαυμαστόν, ὅτι ὁ μικρὸς πράσινος κάλυξ αὐξάνει ἐκ τοῦ ἐντὸς τοῦ στελέχους χυμοῦ. Ἀλλὰ φαίνεται παραδοξότατον, ὅτι τὰ λαμπρὰ κόκκινα φύλλα τοῦ ῥόδου γίνονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ χυμοῦ. Ὑποθέσατε ὅτι ᾗθελομεν νὰ κόψωμεν στελεχὴν τινὰ διὰ νὰ λάβωμεν τὸν χυμὸν των. Νομίζετε, ὅτι θὰ ἡδυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἐν ἄνθος ἐξ αὐτοῦ τοῦ χυμοῦ; Ὁχι, βέβαια. Τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ μόνον εἰς τὸν κάλυκα δηλ. τὸ ἐργαστήριον τοῦ ῥόδου. Ὁ χυμὸς πρέπει νὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖ διὰ νὰ γείνη τὸ ῥόδον.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

* * Χωρικός τις ἦλθεν εἰς Παρισίους πρῶτην φορὰν. Ἡ θεὰ τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως ἐπροξένησεν εἰς τὸν χωρικὸν κατ' ἀρχὰς θαυμασμόν. Οὐδεμία τῶν ἐπιγραφῶν διέφευγε τὴν προσοχὴν του· ἐθεώρει ἀπλήστως τὰς διαφόρους σκηνας, αἵτινες παρουσιάζοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἡ περιέργειά του ἔκαμεν αὐτὸν ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ νὰ γνῶρισῃ ὅλα τὰ ἐμπορεύματα, τὰ πωλούμενα ἐν ἐκάστῳ καταστήματι. Οὕτω δὲ περιερχόμενος καὶ ἐξετάζων εἶδεν ἄνθρωπον ὁλομόναχον ἐν τινι γραφείῳ ἀργυρομοιοῦ.

— Κύριε, ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ χωρικός βλακωδέστατα, εἶπατέ μοι, σᾶς παρακαλῶ, τί πωλεῖτε;

— Ὁ ἀργυρομοιοῦς νομίζων ὅτι δύναται νὰ διασκεδάσῃ ἐμπαίζων τὸν χωρικόν, πωλῶ εἶπεν κεφαλὰς ὄνων.

— Ἀληθῶς, ἀπήντησεν αἰφνιδίως ὁ χωρικός, θὰ κερδήσητε πολλὰ, διότι μίαν μόνον κεφαλὴν ἔχετε ἐν τῷ γραφείῳ σας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ χωρικός ἀπεχώρησεν ἡσύχως, ἀφήσας τὸν Παρισινὸν ὅπως ἐκπληκτον ἐκ τοιαύτης εὐφυΐας ἀπαντήσεως.

* * Ἐπαίτης ἰσπανὸς ἐζήτηε ἐλεημοσύνην παρὰ τινος διαβάτου.

— Δὲν ἐντρέπεσαι, λέγει αὐτῷ ὁ διαβάτης, νὰ μετέρχεσαι τὸ ἐπονειδιστὸν αὐτὸ ἐπάγγελμα;

— Ζητῶ παρ' ὑμῶν ἐλεημοσύνην καὶ οὐχὶ συμβουλὰς ἀπήντησεν ὁ ἐπαίτης.

Ἐκ τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἀγάπης ὁ ἐπαίτης ἐζήτηε ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ καὶ ἐκ φιλαυτίας δὲν ᾗθελε ν' ἀνεχθῇ συμβουλὰς.

* * Δύο μεμνηστευμένοι πορεύονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα στεφανωθῶσιν.

— Διὰ τί τρέμετε, ἐρωτᾷ ὁ μνηστήρ;

— Διὰ τί δὲν τρέμετε, ἐρωτᾷ ἡ μνηστήρ;

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Καθάρσις ἐκλίνων ἀγγείων.

Πρὸς καθάρισμὸν ἐκλίνων ἀγγείων, μεταχειρίσθητε τὸν ἐξῆς ἀπλούστατον καὶ ἀνεξόδον τρόπον.